

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Velemanem v právní věci žalobkyně Z [redacted] H [redacted] narozené dne [redacted] bytem v [redacted] zastoupené JUDr. Tomášem Chlebikem, advokátem v Karviné – Fryštátě, Karola Sliwky 621/5, proti žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR, se sídlem v Praze 2, Vyšehradské 16, o náhradu škody 468.327,- Kč s úroky z prodlení,

t a k t o :

- I. Zamítá se žaloba o zaplacení 468.327Kč se zákonnými úroky z prodlení za dobu od 1. 4. 2003 do zaplacení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se v řízení domáhala ve výroku uvedené částky jako náhrady škody z nesprávného úředního postupu způsobeného soudním exekutorem JUDr. Bohumírem Krestýnem, který exekučním příkazem na mzdu žalobkyně – manželky povinného S [redacted] H [redacted] srazil ze mzdy žalobkyně v období od února 2003 do září 2008

žalovanou částku. Usnesením Okresního soudu v Šumperku ze dne 26. 9. 2008 sp. zn. [REDAKCE] byla exekuce na mzdu žalobkyně zastavena.

Žalovaná uvedla, že žalobkyně uplatnila dne 22. 8. 2011 nárok na náhradu škody v žalované výši, přičemž její žádosti nebylo vyhověno s odůvodněním, že v daném případě nejsou splněny podmínky odpovědnosti státu za škodu. Negativní stanovisko bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 28. 12. 2011. Žalovaná učinila nesporným, že usnesením Okresního soudu v Šumperku ze dne 6. prosince 2002 pod č. j. [REDAKCE] (ve znění opravného usnesení ze dne 9. prosince 2002 pod č. j. [REDAKCE]) byla nařízena exekuce vůči manželovi žalobkyně, [REDAKCE] S [REDAKCE] H [REDAKCE] Soudní exekutor svým exekučním příkazem ze dne 22. ledna 2003 rozhodl o provedení exekuce srážkami ze mzdy žalobkyně jako manželky povinného. Usnesením Okresního soudu v Šumperku pod č. j. [REDAKCE] ze dne 26. září 2008 byla exekuce co do této části zastavena. Jakkoli nesouhlasila s tím, že by v daném případě šlo o nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, vyjádřila názor, že žalobkyně by se předně měla domáhat vydání bezdůvodného obohacení po oprávněném a poukázala v této souvislosti na judikaturu Nejvyššího soudu ČR. Poukázala na skutečnost, že žalobkyně nevyužila již po první srážce ze mzdy v roce 2003 možnost požádat o zastavení exekuce a zachovala se tak v rozporu s povinností předcházet škodám ve smyslu § 415 o. z. Kromě toho namítla promlčení všech srážek ze mzdy, protože i poslední z nich byla u soudu uplatněna po uplynutí zákonné tříleté promlčecí doby.

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Dle ust. § 4 zákona se za úřední postup považuje i činnost soudního exekutora spočívající v úkonech soudního exekutora při výkonu exekuční činnosti, sepisování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu podle zvláštního právního předpisu. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 2 zákona má právo na náhradu škody ten, komu byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („o. z.“).

Při zjišťování skutkového stavu vyšel soud z nesporných skutečností, které uvedli shodně oba účastníci a doplnil je o zjištění vyplývajícího z potvrzení zaměstnavatele žalobkyně, že srážky ze mzdy žalobkyně byly prováděny v období od února 2003 a poslední srážka v září 2008 činila 4257 Kč. Z příslušného exekučního spisu Okresního soudu v Šumperku plyne, že usnesení ze dne 26. 9. 2008, č.j. [REDAKCE] bylo žalobkyni doručeno dne 8. 10. 2008 a nabylo právní moci dne 24. 10. 2008. Z uvedených skutkových zjištění učinil soud ten skutkový závěr, že žalobkyni byly na základě exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Bohumíra Krestýna exekučním příkazem ze dne 22. ledna 2003 prováděny počínaje únorem 2003 srážky ze mzdy a poslední z těchto srážek byla provedena ze mzdy za měsíc září 2008. Exekuce byla v tomto rozsahu zastavena proto, že zvolený způsob exekuce srážkami ze mzdy manžela povinného je nepřípustný.

Zjištěný skutkový stav soud právně posoudil tak, že žalobkyni byly neoprávněně prováděny srážky ze mzdy, čímž získal oprávněný plnění z majetku jiné osoby, která

sama neměla povinnost plnit a ani neprojevila vůli plnit za osobu povinnou. Došlo tak na straně oprávněného ke vzniku majetkového prospěchu získaného plněním bez právního důvodu, tedy k bezdůvodnému obohacení, jež je povinen této osobě vydat. Žalobkyni tak vznikla v důsledku provádění sraček ze mzdy, ke které nebyl právní důvod (způsob provedení exekuce byl nepřipustný) pohledávka za oprávněným z titulu bezdůvodného obohacení. Za situace, kdy ze skutkových tvrzení žalobkyně jednoznačně vyplývá, že tento právní názor žalobkyně vůbec nepřipouští, je zřejmé, že se uspokojení této své pohledávky vůbec nedomáhala, soud uzavírá, že žalobkyni dosud škoda z tohoto důvodu nevznikla a požadavek odškodnění dle zákona č. 82/1998 Sb. je tak předčasný. Ke stejnému závěru dospívá v současné době konstantní judikatura Nejvyššího soudu, z posledních rozhodnutí dlužno zmínit kupř. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 5. 2012, sp. zn. 28Cdo 1512/2011 (dostupný na www.nsoud.cz).

Nad rámec tohoto odůvodnění soud podotýká, že kdyby měl být okamžik vzniku škody v daném případě chápán tak, jak jej chápe žalobkyně, byl by nárok uplatněný v tomto řízení již promlčen. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona se nárok na náhradu škody podle tohoto zákona promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Žalobkyni v důsledku nesprávného úředního postupu exekutora nepřibýval majetek každý měsíc počínaje únorem 2003, z čehož vyplývá, že vědomost o této skutečnosti měla žalobkyně v každém jednotlivém měsíci, kdy nastala splatnost mzdy. Vědomost o tom, kdo za škodu odpovídá, nelze zaměňovat s okamžikem, kdy je poškozenému někým sdělen právní názor na výklad určitého právního předpisu, ale tato vědomost se odvíjí od skutkových zjištění samotného poškozeného. I kdyby soud vzal za nejzazší splatnost poslední mzdy žalobkyně, ze které jí byla část sražena v důsledku nesprávně vedené exekuce, datum 31. 10. 2008, lhůta k podání žaloby by uplynula dne 7. 3. 2012 (v době mimosoudního projednání nároku u žalované v době od 22. 8. 2011 do 28. 12. 2011 promlčecí doba neběžela), žaloba však byla podána dne 12. 3. 2012.

Z výše uvedených důvodů musel soud pro nesplnění podmínek odpovědnosti státu jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a contrario, neboť žalované, jež měla ve věci plný úspěch, žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení: Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 do patnácti dnů ode dne jeho doručení.

V Praze dne 22. března 2013.

JUDr. Petr Veleman, v. r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Lavírová